

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA CHEŁM**

z dnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Chełmie

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r., poz. 662), oraz § 23 pkt 1 Statutu Miasta Chełm stanowiącego załącznik do uchwały Nr LXXXVIII/709/24 Rady Miasta Chełm z dnia 9 lutego 2024 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miasta Chełm (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego z 2024 r., poz. 1150) po przedłożeniu projektu uchwały przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Chełm uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę z dnia 9 lipca 2026 r. na działania Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Chełmie z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miasta Chełm, zobowiązując ją do zawiadomienia Skarżącego o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały nr

Rady Miasta Chełm

z dnia.....2026 r.

Uzasadnienie

W dniu 14 lipca 2026 r. do Rady Miasta Chełm wpłynęła skarga przekazana według właściwości przez Prezydenta Miasta Chełm na działania Kierownictwa Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Chełmie. Skarżący zarzucił Ośrodkowi m.in. beczynność, opieszałość, odmowę przyjmowania pism, wywieranie presji psychicznej w celu wycofania wniosków, usiłowanie wymuszenia podpisów pod nieprawdziwymi oświadczeniami oraz celowe utrudnianie procedur weryfikacji wniosków o pomoc finansową (zasiłek celowy i okresowy).

Zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r., poz. 662), oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora gminnej jednostki organizacyjnej jest Rada Miasta.

Sprawę zbadała Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Chełm na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2026 r., analizując pełną dokumentację sprawy oraz wyjaśnienia złożone przez Zastępcę Dyrektora MOPR w Chełmie.

W dniu 12 czerwca 2026 r. Skarżący złożył dwa wnioski: o przyznanie zasiłku celowego na ratowanie zdrowia i życia oraz o przyznanie długoterminowego zasiłku okresowego. Po ich wpłynięciu pracownicy socjalni MOPR podjęli czynności zmierzające do ustalenia sytuacji osobistej, rodzinnej i dochodowej strony. Pracownicy Ośrodka podejmowali wielokrotne próby przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego (m.in. w dniach 24,26,29,30 czerwca oraz 1 lipca 2026 r.) Podczas wizyty w dniu 29 czerwca 2026 r. żona Skarżącego poinformowana o kryteriach dochodowych zadeklarowała chęć wycofania wniosków z uwagi na przekroczenie kryterium dochodowego (dochód rodziny za maj 2026 r., stanowiący podstawę prawną rozstrzygnięcia, przekraczał próg ustawowy) i złożyła stosowne oświadczenie. Tego samego dnia Skarżący złożył pismo odwołujące oświadczenie żony. Pracownicy MOPR natychmiast uwzględnili pismo Skarżącego i kontynuowali postępowanie administracyjne. Ponieważ Skarżący odmówił podpisania kwestionariusza wywiadu oraz proponowanego planu pomocy, pracownicy socjalni sporządzili wywiad bez jego podpisu, zgodnie z obowiązującymi procedurami, zabezpieczając ciągłość postępowania.

Odniesienie się o poszczególnych zarzutów skargi.

1. Zarzut odmowy przyjmowania pism i dokumentów:

Zarzut jest całkowicie bezzasadny. Wszystkie pisma przedkładane przez Skarżącego były na bieżąco przyjmowane i rejestrowane przez sekretariat MOPR oraz włączane do akt sprawy (m.in. odwołanie wycofania wniosków z 29 czerwca 2026 r.). Działania te znajdują odzwierciedlenie w zgromadzonej dokumentacji.

2. Zarzut nieprofesjonalnego zachowania kierownictwa i pracowników MOPR:

Zarzut nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym. Spotkanie w dniu 23 czerwca 2026 r. miało charakter merytoryczny i informacyjny – dotyczyło zasad przyznawania pomocy oraz kryteriów ustawowych. Skarżący opiera swój zarzut na subiektywnych odczuciach. Działania pracowników MOPR były prowadzone z poszanowaniem godności stron oraz zasad procedury administracyjnej.

3. Zarzut wywierania presji i nakłaniania do wycofania wniosków:

Udzielenie przez pracownika socjalnego rzetelnej i zgodnej z prawdą informacji o braku spełniania kryterium dochodowego (art. 9 K.p.a.) stanowi realizację ustawowego obowiązku informacyjnego, a nie wywieranie presji. Decyzja o wycofaniu wniosku była autonomiczną decyzją żony Skarżącego, a po wpłynięciu sprzeciwu Skarżącego Ośrodek niezwłocznie powrócił do rozpatrywania sprawy.

4. Zarzut usiłowania wymuszenia podpisów i poświadczenia nieprawdy:

Pracownik socjalny sporządził wywiad środowiskowy ściśle według procedur określonych prawem. Odmowa podpisania dokumentu przez Skarżącego została odnotowana w aktach. MOPR w żaden sposób nie wstrzymywał biegu sprawy ani nie stosował nacisków na stronę.

5. Zarzut beczynności Ośrodka:

Zarzut jest nieuzasadniony. Ośrodek podjął czynności po wpłynięciu wniosków. Oprócz prób przeprowadzenia wywiadu i kontaktu telefonicznego wystąpiono do pracodawcy żony Skarżącego o zaświadczenia o wynagrodzeniu za maj i czerwiec 2026 r. Przedłożone przez pracodawcę zaświadczenia zawierały braki, co wymagało dodatkowego uzupełnienia. Zgodnie z art. 8 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej, badaniu podlegał dochód z miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku (maj 2026 r.), który przekraczał kryterium. Ewentualna utrata dochodu w czerwcu może zostać uwzględniona dopiero przy ustalaniu prawa do świadczeń od miesiąca lipca 2026 r.

6. Zarzut celowego pozbawienia rodziny środków do życia:

Pracownicy MOPR aktywnie poszukiwali rozwiązań prawnych umożliwiających wsparcie rodziny (m.in. proponowali specjalny zasiłek celowy na leki i opłaty). Ponadto zaoferowano rodzinie bezpłatne wsparcie psychologiczne oraz udział w warsztatach terapeutycznych. Informacja o możliwej odmowie przyznania zasiłku okresowego wynikała bezpośrednio z kryteriów dochodowych określonych w ustawie, a nie z uznaniowości pracowników MOPR.

7. Zarzut nieinformowania o dostępnych formach pomocy:

Zarzut pozostaje w sprzeczności z faktami. Skarżący od 2025 r. regularnie otrzymywał wsparcie finansowe z MOPR, a komunikacja i przepływ informacji pomiędzy Ośrodkiem a stroną przebiegały w sposób prawidłowy i ciągły.

Przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wykazało, że działania Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Chełmie oraz podległych mu pracowników były w pełni zgodne z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności z ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz Kodeksem postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym postanawia się jak w uchwale.